

Full diocesà

27 de maig del 2018

p5 —«Aventura't»: colònies per a joves

p7 —Diumenge vinent, Corpus: Dia de la Caritat

Santa Maria dels Munts

*Puix al cel sou exaltada
amb joia us cantem jocunds:
Sigueu-nos sempre advocada,
Santa Maria dels Munts.*

El santuari dels Munts, al Lluçanès, pertany a la parròquia de Sant Boi però al municipi de Sant Agustí.

Està situat en un cim, anomenat tossal dels Munts, de 1.060 metres d'altitud. És un mirador excel·lent del baix Ripollès i de la plana de Vic i hom hi contempla, en dia clar, panoràmiques extensíssimes de tota la serra pirinenca, Montserrat, la Mola, el Montseny...

Tot i la manca de documentació, s'ha especulat que els Munts podrien haver estat una talaia o defensa en temps de la reconquesta i repoblació posterior. És esmentat en 1170 i a partir de 1335 s'hi constituí una confraria que fou molt important i que celebrava la seva festa el di lluns posterior a la diada de Sant Agustí.

La imatge és una bella talla romànica, probablement del segle XIII. La Mare de Déu, asseguda, sosté amb la mà dreta a bola que representa el món, damunt la qual la creu representa el domini de Crist. Amb l'altra mà, empara el Nen Jesús, que resta assegut a la seva falda i dona la benedicció amb la mà dreta, mentre que, amb l'altra, sosté un llibre que diu, amb lletres molt llegidores, «Ave Maria». La imatge està molt restaurada.

El santuari actual fou construït en 1695, amb un retaule neoclàssic.

«Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món»

Santíssima Trinitat / Cicle B

Lectura del llibre del Deuteronomi

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra; investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat amb vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

(4,32-34.39-40)

Salm responsorial

Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.

(Salm 32)

Lectura de la carta de Sant Pau als cristians de Roma

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

(8,14-17)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'hi acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del

Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

(28,16-20)

«I si som fills,
també som hereus:
hereus de Déu i
hereus amb Crist,
ja que sofrim amb
ell per arribar a ser
glorificats amb ell»

Déu Pare, Fill i Esperit Sant

Jean Hakolimana, prev.

Avui celebrem un dels misteris fonamentals i definitoris de la nostra fe cristiana: Déu Trinitat. Certament és una definició inesgotable en sabor, metàfora i vitalitat. Fixem-nos en la riquesa d'aquests elements. Primer confessem un Déu Pare. La riquesa del referent parental és màxima. Entre pares i fills passa quelcom irrepètible en altres àmbits de la vida. Entre amics o en la parella, per exemple, el vincle és manté per la permanència de sentiments positius i desapareix automàticament quan aquests pateixen un canvi qualitatiu. Fins i tot el llenguatge ha trobat maneres d'expressar un vincle desaparegut. Hom parla, per exemple, d'ex-marit o ex-muller. En canvi, pares i fills, en el pitjor dels casos, poden estar renyits tota la vida; tanmateix, no deixaran de ser fills i pares, mai no arribaran a ser ex-fills o ex-pares. Així, doncs, confessant el Déu Pare, reconeixem que allò que ens uneix amb ell és indestructible. El seu amor sobreviu fins i tot al nostre pecat.

És aquest amor el que ens fa penetrar en el segon espai del misteri de Déu, quan confessem la nostra fe en Jesús el seu Fill. Déu Pare ens estima tant que s'ha posat al nostre abast. A través del Fill, contemplem, entenem, captem com és el Pare. Crist és l'accessibilitat total al Pare, és el seu rostre viu. Així no confessem un Déu llunyà al qual accedim per imaginació, sinó un Déu de qui hem contemplat el rostre. Aquest Déu no sols es deixa contemplar a través del Fill, sinó que se'ns presenta des de dintre nostre, pel seu Esperit difós en els nostres cors. Així l'Esperit infon en els nostres cors el mateix coneixement que Crist ens dóna com a rostre del Pare.

La imatge

De Déu, és més el que ignorem que no pas el que sabem. La intel·ligència humana s'hi acostar per l'analogia i l'afirmació negativa: s'assembla a això, però no és ben bé això. I ara, parla de la Trinitat!

Per a acostar-nos al Misteri de Déu cal l'obediència a la Paraula: així entrem en la intimitat del Déu que estima i acollim la salvació que ofereix. Després cada artista emprèn el seu camí.

La Trinitat (1577). El Greco

Lit. hores: Setmana IV

28 dilluns

—Sant Lanfranc, bisbe (†1089)
1Pere 1,3-9 / Salm 110 /
Marc 10,17-27

29 dimarts

—Sant Just, bisbe (s.VI)
1Pere 1,10-16 / Salm 97 /
Marc 10,28-31

30 dimecres

—Sant Ferran III el Sant (1199-1252)
—Santa Joana d'Arc, verge (1412-1431)
—Beat Pere Tarrés, metge i prevere
1Pere 1,18-25 / Salm 147 /
Marc 10,32-45

31 dijous

—La Visitació de la Mare de Déu
—Santa Amèlia, verge (s.VII?)
—Santa Petronella, verge (s.I)
Sofonies 3,14-18 / Salm Isaïes
12,2-3.4bcd.5-6 / Lluc 1,39-56

1 divendres

—Sant Justí, màrtir (s.II)
1Pere 4,7-13 / Salm 95 /
Marc 11,11-26

2 dissabte

—Sant Marcel·lí i sant Pere,
màrtirs (†303)
Judes 17.20-25 / Salm 62 /
Marc 11,27-33

3 diumenge Santíssim Cos i Sang de Crist / Cicle B

—Sant Carles Luanga i companys,
màrtirs (†1886)
—Santa Clotilde, reina (474-545)
Èxode 24,3-8 / Salm 115 / Hebreus
9,11-5 / Marc 14,12-16.22-26

Els reptes de la catequesi i el primer anunci de fe

Delegació de Catequesi

El dia 12 de maig a Tona va tenir lloc el ple final de curs de la Delegació de Catequesi, que va presidir el bisbe Romà. Es va començar amb la pregària de laudes al santuari de Lurdes, que és el que ens va portar fins a Tona.

La jornada de treball es va desenvolupar a la parròquia, on es va valorar el curs i es va programar el següent.

També es va començar una reflexió sobre el «primer anunci» i la catequesi, que està tenint lloc també a nivell del Secretariat de Catequesi, donats els reptes que planteja la catequesi avui i la forta secularització que fa que els receptors de la catequesi arribin sense un primer anunci clar de la fe.

El matí va acabar amb el dinar a la mateixa parròquia, que va preparar la Carme Oliva, membre de la Delegació i d'aquesta parròquia de Tona i, amb l'ajut de la Montse Anglada, també membre de la Delegació.

Agraïm molt l'acolliment del rector, Mn. Josep Molist, que ens va acompanyar durant la pregària i el dinar.

La Delegació de Catequesi vol regraciar la feina i la presència de la Concepció Panicot, de l'arxiprestat del Ter-Collscabra, que durant tants anys ens ha acompanyat i a qui ara ha semblat de cloure aquesta etapa.

Obra d'art a la Pietat d'Igualada

Amb motiu dels deu anys del nou santuari s'ha col·locat al timpà que hi ha sobre la porta de la façana una peça decorativa. És una ceràmica, obra de l'escultor Lau Feliu, amb elements importants de la història igualadina. Al centre hi ha la Pietat, acompanyada pel pelegrí que la presenta i per sant Josep de Calassanç. També hi ha representats les muntanyes i el monestir de Montserrat, i la parròquia de Santa Maria.

Vine a l'Aventura't: les colònies de la Delegació de Joves

Del 2 al 8 de juliol

Com cada estiu estem preparant les colònies «Aventura't» amb la il·lusió de poder compartir aquesta setmana plena d'emocions, jocs i alegria. Aquest any anirem a l'Anoia, en una casa que té tot el necessari per a gaudir de l'estiu, i convidarem els joves a llançar-se a descobrir els seus dons i talents, mitjançant el joc i les dinàmiques, perquè tots tenim quelcom que ens fa únics i irrepetibles!

Què són?

«Aventura't» són unes colònies per a joves de 13 a 17 anys i infants de 7 a 12 anys, de la nostra diòcesi. Durant una setmana oferim un entorn a la natura on gaudir de l'estiu; a través de jocs, excursions, dinàmiques, piscina, activitats, esports i diàleg, procurem que aquests infants i joves experimentin l'alegria de compartir uns dies joiosos, celebrant el do de la vida i l'amor de Déu.

Quan?

Del 2 al 8 de juliol del 2018.

Casa de colònies La Censada, a Santa Margarida de Montbui. Sortim el dilluns dia 2 en autocar, que fa parada a Vic, Manresa i Igualada.

Com inscriure-s'hi?

Es pot fer a través del formulari d'inscripció que hi ha a la web de la delegació: www.jbvic.com.

A partir del dia 15 de maig queda obert el període d'inscripció. Més informació o consultes al telèfon 609 32 33 74.

Quin cost té?

L'import de la setmana és de 165 €.

Descomptes per a germans i altres ajudes per a famílies que ho necessitin (consulteu-ho).

Maqueta de la Santa Cova

Ja es pot visitar la maqueta de la Cova de Sant Ignasi amb el santuari en miniatura.

L'obra es troba a la primera planta i ha estat una donació de l'artista Francisco González Montiel, autor de maquetes per a la ciutat de Manresa com la Florinda, entre altres.

L'obra d'art recull amb tot detall i consideració els diferents trets de la que va ser casa de sant Ignasi de Loiola.

Més informació: covamanresa.cat.

Francesc: el diable no és ni un símbol ni un mite

Síntesi de l'exhortació apostòlica «Gaudete et exsultate» (VI)

El diable és present des de les primeres pàgines de les Escripures. No pensem que és un mite, una representació, un símbol, una figura o una idea.

El nostre camí cap a la santedat és un combat constant per al qual tenim les armes poderoses que el Senyor ens dóna: la fe que s'expressa en la pregària, la meditació de la Paraula de Déu, la celebració de la missa, l'adoració eucarística, la reconciliació sacramental, les obres de caritat, etc. El camí cap a la santedat és una font de pau i d'alegria, que

ens dóna l'Esperit. ¿Com saber si alguna cosa ve de l'Esperit Sant o si el seu origen està en l'esperit del món o en l'esperit del diable? L'única manera és a través del discerniment, que no és el mateix que la intel·ligència i el sentit comú; és també un do que cal demanar. Avui dia, el do del discerniment s'ha tornat particularment necessari, perquè la vida actual ofereix enormes distraccions i el món les presenta com si fossin totes vàlides i bones.

El discerniment és una gràcia.

Marca les dues X en la teva declaració

Tots tenim l'oportunitat de ser solidaris en la nostra declaració de renda.

Quan marques conjuntament les caselles d'Església Catòlica i de Finalitats Socials estàs aportant l'1,4% dels teus impostos al sosteniment de l'Església i dones suport a projectes d'atenció a persones en situació de pobresa i exclusió.

Recorda que es poden marcar totes dues caselles i que no hauràs de pagar més ni et tornaran menys.

Càritas, com a entitat del tercer sector d'acció social, rep fons per als seus projectes socials aportats pels contribuents a través de la casella de Finalitats Socials.

Alguns no donen res. Altres la meitat. Millor dos!

El teu compromís millora el món

3 de juny: Corpus i Dia de la Caritat

Aquest és el lema que de la Campanya de Corpus 2018 de Càritas, que pretén arribar a tots el cristians i a tots els homes i dones de la nostra societat que treballem per fer un món millor.

Volem transmetre que desitgem viure:

- De forma compromesa amb les realitats del nostre barri, poble o ciutat.
- A contracorrent i en molts casos assumint riscos.
- No col·laborant amb un model de societat que basa els seus valors en el poder i els diners.
- Denunciant les situacions en què els drets de les persones són vulnerables.

La campanya d'aquest any, que treballaran totes les Càritas, parteix de les

paraules del papa Francesc quan diu: «Cal conrear sempre un espai interior que doni sentit al compromís.»

Per a Càritas, conrear aquest espai és obrir les portes de l'interior de cadascú per deixar que l'Esperit es manifesti en nosaltres, de manera particular, per al bé comú.

La campanya d'aquest any aposta per viure com a persones compromeses i seguidores de Jesús de Natzaret, és a dir, arriscar-se a viure i a fer possible per a altres la Bona Nova del Regne de Déu. I fer-ho aquí i ara, obrir casa nostra, la nostra ment i sobretot la nostra vida per deixar-nos tocar el cor i curar les ferides dels germans més pobres de les perifèries socials.

**El teu compromís
millora el món**

La Pel·lícula

Campeones

Dirigida per Javier Fesser

Espanya, 2018.

Intèrprets: Javier Gutiérrez i Juan Margallo.

Gènere: Comèdia dramàtica.
Per a joves.

Marco, un entrenador professional de bàsquet, es troba un dia, enmig d'una crisi personal, entrenant un equip compost per persones amb discapacitat intel·lectual.

El que comença com un problema s'acaba convertint en una lliçó de vida.

Fesser ha entrat amb sensibilitat en un tema complex, convertint-lo en una història de redempció i probablement en una de les comèdies espanyoles més reeixides des de fa molt temps (Ana Sánchez de la Nieta).

Molt recomanable.

La recerca del rostre de Déu

Romà Casanova, bisbe de Vic

En el diumenge de la Santíssima Trinitat fem esment dels contemplatius i la seva vocació i missió en el si de l'Església. La vida contemplativa té la seva cara més coneguda en la pregària. De fet, quan tenim necessitat de pregària per alguna intenció ens recordem dels contemplatius i els encomanem que preguin. Però hi ha una perspectiva que va al fons de la vida i la missió dels homes i dones que viuen en el claustre la seva consagració cristiana: la recerca del rostre de Déu. En un document del sant pare Francesc sobre la vida contemplativa femenina apareix aquest fonament de la vida contemplativa des del seu inici, que, com és usual, li dóna el títol: *Vultum Dei quaerere*. Aquesta perspectiva no la podem perdre de vista si volem entendre la vida contemplativa en el claustre, tant els qui ho mirem des d'altres vocacions eclesials com les qui són cridades a viure aquesta vocació.

La nostra diòcesi té la gran sort de posseir monestirs de vida contemplativa femenina. No tenim, però, cap monestir de monjos en el nostre territori diocesà. Certament és una sort, una gràcia i una benedicció per a una diòcesi comptar entre els seus membres persones dedicades a la contemplació, és a dir, «cridades a descobrir els signes de

la presència de Déu en la vida quotidiana. Per a cada consagrat i consagrada el gran desafiament consisteix en la capacitat de seguir cercant Déu amb els ulls de la fe en un món que ignora la seva presència» (VDQ, 2). Aquest és el gran do que ofereix la vida contemplativa a la nostra Església. La seva recerca de Déu és un bé per a tots nosaltres. No els demanem res més ni res menys. La fidelitat a la seva vocació és font de benedicció per a tots nosaltres. La vida contemplativa és la forma de consagració privilegiada per la qual tants homes i dones, deixant la vida segons el món, cerquen Déu i s'hi dediquen amb tot el cor i tota l'ànima, no anteposant res a l'amor de Crist. «Els monestirs han estat i continuen essent, en el cor de l'Església i del món, un signe eloqüent de comunió, un lloc acollidor per als qui cerquen Déu i les coses de l'esperit» (*Vita consecrata*, 6).

Ens pertoca confiar en la pregària de les contemplatives del nostre bisbat; però, al mateix temps, hem de pregar per elles, a fi que siguin ben fidels al carisma rebut i tinguin el do de les vocacions que faci possible el futur en les seves comunitats. Per a la vida i la santedat de la nostra Església les necessitem!

